

UZASADNIENIE

Przedstawiona przez sąd I instancji cena prawna zachowania obwinionej, poczyniona w kontekście znamion wykroczenia z art. 86 § 1 kw, jest prawidłowa. Stosownie do treści tego przepisu, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, nie zachowując należytej ostrożności, powoduje zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, podlega karze grzywny. Z poczynionych przez sąd I instancji ustaleń niespornie wynika, że obwiniona, mając dwie osoby znajdujące się tuż przed kierowanym przez siebie samochodem, podjęła decyzję o nagłym ruszeniu pojazdem w ich kierunku. Tak z zeznań tych osób, jak i z zapisu nagrania zarejestrowanego przez obwinioną wynika, iż gdyby błyskawicznie nie odskoczyli oni w bok, z prawdopodobieństwem granicznym z pewnością doszłoby do uderzenia w nich przodem tego pojazdu. W tym stanie faktycznym wyprowadzony przez Sąd Rejonowy w Radomsku wniosek o zagrożeniu ich bezpieczeństwa w związku z kierowaniem przez oskarżoną samochodem po drodze publicznej jest prawidłowy.

Przy założeniu, iż zachowanie obwinionej wyczerpało znamiona opisanego wyżej wykroczenia, podjęta przez sąd I instancji decyzja o odstąpieniu od wymierzenia jej kary jest najłagodniejszym rozstrzygnięciem, jakie stwarzają obowiązujące przepisy dla tego rodzaju wykroczenia. Nawet więc, jeśli sąd odwoławczy wziął pod uwagę wszystkie okoliczności przemawiające na korzyść obwinionej – tak te opisane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak i podnoszone na rozprawie apelacyjnej – to nie dysponuje już żadnym instrumentem prawnym, by tę odpowiedzialność dalej łagodzić. W związku z powyższym zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy.